

1. postaja: Pilat obsodi Jezusa na smrt

Molimo te, Kristus in te hvalimo, *ker si s svojim križem svet odrešil.*

O neizrečena, nerazumljiva slepota in hudobija! Nad nedolžnim jagnjetom sodbo sklenejo divji volkovi. Najsvetejšega hudobni grešniki obsodijo na strašno smrt. O, najnedolžnejši Jezus! Tako hudo si obsojen in nisi nikoli nič grešil, kakor so dobro spoznali tudi vsi tvoji krivični sodniki. Brez vsega strahu si svojim najhujšim sovražnikom mogel reči: »Kdo izmed vas mi more dokazati greh?«, in nihče ni mogel in si ni upal zoper tebe reči besede, ker tvoja ura še ni prišla. Ko si se pa ti sam grešnikom v roke dal, so te, kolikor so mogli, hudobno obsodili in so vsako, še tako krivično pričo zaslišali, da je zoper tebe pričala.

O moj Jezus! Z žalostjo in strahom moram spoznati, da so le naši grehi tiste krive priče in tisti krivični sodniki, ki so tebe, samo nedolžnost in svetost, k strašni smrti obsodili: le naši grehi zoper tebe vpijejo: Križaj ga! Križaj ga!. Saj si bil le zaradi greha obsojen k smrti na križu. O moj prihodnji sodnik! Kdar pridem pred tvojo ostro sodbo, mi ubogemu grešniku bodi milostljiv in postavi me na svojo desno stran med srečno število svojih izvoljenih.

Usmili se nas o Gospod, *usmili se nas.*

2. postaja: Jezus vzame križ na svoje rame

Molimo te, Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

O moj Jezus, ti potrpežljivo Jagnje božje! Kako svoj težki križ, ki so ti ga sovražniki naložili, voljno in potrpeljivo vzameš na rame. Tako hudobni in neusmiljeni so bili tvoji sovražniki, da so ti toliko trpeljnja storili, kolikor so mogli. Bil si že tako razbičan in zmučen, in od velikega prelivanja krvi že tako slab, da si komaj še stal. In vendar te nesmiljeno prisilijo, da si sam neseš težki križ, na katerega te želijo pribiti.

O, kaj so vsi moji križi proti tvojemu! In vendar se jih tako bojim in jih le s slabo voljo prenašam. O Jezus, daj mi resnično premisliti tvojo besedo, ko praviš: »Če kdo hoče za menoj priti, naj se sam sebi odpove, vzame svoj križ in hodi za menoj.« Daj mi tako ljubezen do trpljenja in križa, da ga bom vedno z veseljem vzel na ramo in rekel: Pozdravljen, moj križ. Zakaj ti mi kažeš pravo pot za Jezusom v nebesa.

Usmili se nas, o Gospod, *usmili se nas.*

3. postaja: Jezus prvič pade pod križem

Molimo te, Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus, svoj težki križ si na ramo vzel z veliko potrpežljivostjo. Pripravljen si ga bil nesti na goro Kalvarijo, da bi bil nanj pribit. Pa je tvoja človeška narava omagala. Oslabljen zaradi toliko prelite krvi se že več ne moreš pokonci držati in pod svojim težkim križem padeš na zemljo.

O moj dobrotljivi Zveličar, zakaj si vendar tako trdo padel, da skoraj vstati nisi mogel? Nad kom si se tako spotaknil? Oh, nad butaro naših grehov. O, strašna hudobija grehov, saj je le zavoljo grehov sveta božji Sin moral toliko trpeti. O, neizrečen moj napuh, zaradi katerega moraš ti, o Jezus, biti tako ponižan. O, neizrečena moja jeza in nepotrpežljivost, zavoljo katere moraš ti, o Jezus, toliko pretrpeti.

Usmili se nas o Gospod, *usmili se nas.*

4. postaja: Jezus sreča svojo žalostno mater

Molimo te, Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

O moj dobrotljivi Jezus! Kdor ima le količkaj ljubezni v svojem srcu, lahko razume in občuti, kako velika je morala biti tvoja žalost, ko si v svojem največjem zaničevanju in trpljenju srečal svojo mater. Ona je zavoljo trpljenja svojega Sina v srcu občutila tako grenko žalost in bolečino, kakor bi oster meč tičal v njenem srcu.

O, moj Jezus! Ko bi jaz tvojo ljubenivo mater Marijo tako prisrčno ljubil, kakor si jo ljubil ti, in ko bi jaz v svojem revnem srcu imel tako gorečo in sveto ljubezen do tebe, kakor jo je imela tvoja mati; bi mogel tvojo in njeno nesrečno žalost prav razumeti in občutiti. Pa je greh moje srce tako popačil in hudobni svet ga je tako prevzel, da nič prav živo ne občutim. Jezus! Ti vidiš in poznaš mojo slabost, brez tebe ne morem nič dobrega storiti. Ti mi pomagaj na pravo pot in mi daj prisrčno žalost nad mojimi grehi ter me potrdi v mojem sklepu, da nikdar več ne grešim.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas.

5. postaja: Simon iz Cirene pomaga Jezusu nositi križ

Molimo te, Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus, voljno si svoj križ na rame vzel in ga nesel, dokler si mogel. Še padel si pod njim, vendar si se spet vzdignil in ga še naprej nesel. Pa si kmalu spet tako oslabel, da ga nisi mogel več nesti. Tvoji hudobni sovražniki so tedaj – ne iz usmiljenja, ampak le zato, ker so se bali, da te ne bi mogli več mučiti- prisilili tujega, popotnega človeka, da ti je pomagal nesti križ.

O Jezus, tvoji izvoljeni prijatelji, ki se zdaj veselijo v nebesih, niso tako delali. O, koliko meni, nevoljnemu in nepotrpežljivemu človeku še manjka do popolnosti svetnikov! Jezus, daj mi od sedaj milost, da se nobenega trpljenja ne bom več tako bal in branil, temveč ga bom za tabo nosil z voljnim srcem. Da ti bom še celo hvaležen za vsako priložnost, ki mi jo daš, da si s trpljenjem lahko zaslužim nebeško krono. Daj mi prav spoznati, da več ko bom tukaj voljno pretrpel, večje bo v nebesih moje plačilo.

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas.

6. postaja: Veronika poda Jezusu potni prt

Molimo te Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

O moj trpeči Jezus! Kako ljubenjiv si zmeraj in kako hvaležen in dobrotljiv! Še sredi svojega trpljenja misliš na to, kako bi majhne dobrrote, ki ti jih izkažejo, obilno povrnili. Bogaboječa duša, ki je s teboj imela usmiljenje, ker te je videla vsega potnega in krvavega, ti je iz srčnega usmiljenja podala svoj potni prt, in ti si ji njeno dobroto ljubeznivo povrnili s podobo svojega obličja.

»Glej, o grešnik, kaj je storila tvoja hudobija, kako je prelepi obraz tvojega nedolžnega Jezusa neusmiljeno raztrgala in okrvavila. Nehaj, o grešnik, svoje hudobije, da se ti to milo obličje ob dnevu strašne sodbe ne pokaže srdito!« Tako naj mi, o Jezus, tvoja sveta podoba reče, kadar bom skušan in v greh zapeljevan.

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas.

7. postaja: Jezus drugič pade pod križem

Molimo te Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

O moj Jezus, spet ležiš na zemlji, spet te je silna teža tvojega križa in velika slabost tvojega razbičanega telesa vrgla na tla. O Jezus, naš vsemogočni Bog, ves zaničevan ležiš na tleh, zavržen, pohojen, z nogami suvan. Groza me obdaja, kadar pomislim, da so te tako neusmiljeno na tla podrli ravno moji in vsi naši grehi.

O moj dobrotljivi Odrešenik! Varuj me te grozovite nesreče in trdovratnosti, ki pelje naravnost proti peklju. Daj mi milost, da tvoje veliko prizadevanje in trpljenje nad menoj ne bo zgubljeno. Daj mi ponižno in spokorno srce, da bom svoje grehe spoznal in se vseh grehov pokesal, da bom vse zaničevanje voljno prenesel in da bom rad s teboj zaničevan, da bom le v nebesih, pri Tebi počaščen.

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas.

8. postaja: Jezus tolaži jeruzalemske žene

Molimo te Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus, kako je tvoja ljubezen do nas neizrečena! Kako lepo se je pokazala v vsem tvojem trpljenju! Neizrečeno veliko si za nas trpel. In pri vsem svojem neizrečenem trpljenju nisi iskal in nisi hotel imeti nobene tolažbe. Zato si jeruzalemskim ženam, ki so te pomilovale in jokale, rekel: »Ne jokajte nad menoj, temveč jokajte nad seboj in nad svojimi otroki.«

Moj Jezus, zdaj trdno sklenem, da se hočem varovati greha in vsake grešne priložnosti, da v peklenškem breznu ne bom prepozno objokoval, da sem bil tako nehvaležen in trdovraten. O Jezus, milostljivo se tudi name ozri, kakor si se ozrl na jeruzalemske žene in me v mojem sklepu potrdi s svojo mogočno milostjo.

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas.

9. postaja: Jezus tretjič pade pod križem

Molimo te Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

O preljubi Jezus! Že tretjič te vidim pod veliko težo tvojega križa pasti na tla. Koliko grozovitih bolečin si občutil pri vsakem padcu! Kako globoko se je tvoja trnjeva krona zasadila v tvojo sveto glavo. Kako strašno so se tvoje boleče rane ponovile, kako obilno je tekla tvoja sveta kri, ko si padel na trdo kamenje. In kako neusmiljeno so te potlej tvoji sovražniki na tleh tolkli, suvali in pehali, dokler z veliko težavo nisi spet vstal.

O nedolžno Jagnje božje, med kakšne divje volkove si prišlo! Strah in groza me obhaja, kadar te premišljujem na tleh ležečega, saj me vest globoko opominja, da so le naši tako pogosti padci v greh vzrok, da ti pod grozovito težo svojega križa tokrat padeš. Kako strašno smo vendar zaslepljeni, da v greh še vedno privolimo ali v grehu ostanemo, četudi hudobijo greha dobro poznamo. Obvaruj me strašne dušne slepote, da nekdam od tebe ne bom slišal glasu: »Ne poznam te!«

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas.

10. postaja: Jezusa slečejo in mu dajo piti kisa, z žolčem mešanega

Molimo te Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus! Kako grozovite bolečine in kako veliko sramoto si prestal in kakšno grenkost občutil, ko so tvoji neusmiljeni sovražniki tvoja oblačila s tebe potegnili in ti dali piti grenkega žolča. Tvoje nedolžno telo je bilo od neusmiljenega bičanja vse krvavo, tvoje oblačilo se je povsod na tvoje krvave rane prisušilo. In ko so ga s tebe trgali, so se tedaj vse tvoje rane po tvojem razgaljenjem životu spet ponovile. Kakšne neizrečene bolečine in kakšno sramoto si takrat prestal!

O moj Jezus, učiš nas, da Bog svojo milost daje le ponižnim, prevzetnim pa jo ustavlja. In da tisti, ki so nečisti in ne-zmerni, nebeškega kraljestva ne bodo podedovali. Pomagaj mi, da se bom premagoval in mi daj čisto in ponižno srce.

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas.

11. postaja: Jezusa pribijejo na križ

Molimo te Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus! Koliko si pretrpel zgolj iz ljubezni do nas. Kdo more razumeti neizrečene bolečine, ki si jih moral takrat prestati, ko so te neusmiljeni Judje z žebli pribijali na križ? Tvoje sveto telo je bilo že prej vse krvavo, da na njem ni bilo več zdravega uda. In zdaj te neusmiljeno na križ vržejo, da hočejo vse kite in žile po tebi popokati. Tvoje dobrotljive roke in noge z žebli pribijejo na križ, da vsak udarec po vseh udih grozovito občutiš.

O, kaj govorim o Judih, da so ti oni tako storili. Nase pa ne pomislim, da tudi jaz s tabo nisem nič bolje ravnal, kadar sem greh delal in te tako vnovič križal. O Jezus, s svojo milostjo premagaj mojo hudobno voljo. Pribij jo na svoj sveti križ, da bo moja volja zmeraj sklenjena s tvojo. Ne moja popačena, ampak tvoja presveta volja naj se zgodi.

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas.

12. postaja: Jezus umre na križu

Molimo te Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus, nedolžno Jagnje božje, za nas grešnike zaklano! O večni, pravični Bog, kje te najdem? Na križu, med dvema razbolnikoma. Vsemogočni kralj večne slave-toje torej tvoj prestol. Res? To je prostor tvoje neizrečene ljubezni. Zgolj ljubezen te je na ta prestol povzdignila in zgolj ljubezen na tem prestolu skazuješ zadnje ure svojega življenja.

V grozovitih bolečinah si visel na križu in vendar si še tiste ljubil, ki so ti take bolečine delali, in si zanje Boga prosil. Spokornemu razbojniku Dizmu si obljubil nebeški raj, poskrbel si za svojo žalostno mater in za svojega najljubšega učenca. Zato te prosim, Jezus, s svojega križa se še name milostljivo ozri, iroči me tudi svoji materi Mariji, da te bo še ona zame prosila, da po njeni priprošnji s tvojo milostjo pridem v družbo tvojih izvoljenih.

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas.

13. postaja: Jezusa snamejo s križa in ga izročijo materi

Molimo te Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

O Marija, moja preljuba mati! V morje žalosti te vidim vtopljeno. Vsa objokana sediš pod krvavim križem, svojega vsega ranjenega, mrtvega Jezusa držiš v naročju, ostri meč neizmerne žalosti tiči globoko v tvojem srcu.

O Marija, mati nedolžna! Nikoli nisi na sebi imela nobenega greha, vendar nad Jezusovo smrtjo tako milo jokaš. Dobrotljiva pomočnica! Usmiljenega Jezusa zame prosi, da mi da resnično skesano srce, da bom vse svoje hudobijevredno v srcu obžaloval in objokoval.

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas.

14. postaja: Jezusa položijo v grob

Molimo te, Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

O moj usmiljeni Jezus! Iz vsega srca se ti zahvalim za tvoje trpljenje, katero si zame prestal, da si me večnega pogubljenja rešil. Neizrečeno veliko si zame storil zgolj iz ljubezni do mene in vseh ljudi. Strah in sramota me obideta, karad pomislim, kako jaz iz ljubezni do tebe malo storim.

Daj mi milost, o Jezus, da bom svoje sklepe, ki jih zdaj delam pri obiskovanju in premišljevanju sv. križevega pota, izpolnil tudi v dejanju, da se tudi jaz udeležim tistega velikega dobička, katerega so bogaboječe duše iz pobožnega obiskovanja sv. Križevega pota vselej dobile. O moj Jezus, tvoj hočem biti živ in mrtev, tvoj hočem biti tukaj in tamkaj vekomaj. Amen.

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas.